

Аверіна О. Г., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

ПІДГОТОВКА КАДРІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА: ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ

В умовах ринкової економіки, коли право на працю реалізується не через соціальні гарантії, а через закони ринку та особисту ініціативу, питання професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва набуває особливої гостроти. Підвищення вимог до професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва передбачає вивчення та впровадження досвіду країн ЄС щодо вирішення цієї проблеми. Сьогодні вектор державної освітньої політики має бути спрямований на формування розвиненої і самодостатньої людини, професіонала, особистості [1, с. 9-15]. Відповідно до Національної доктрини розвитку освіти в Україні в XXI ст. такі завдання реалізуються в умовах значної інтенсифікації європейських інтеграційних процесів.

Проблема професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва є на сьогодні актуальною для вітчизняної науки. Аналіз педагогічних досліджень свідчить про те, що проблема адаптації української системи професійної підготовки фахівців до європейських стандартів та використання зарубіжного досвіду у нових умовах стоїть на порядку денному вітчизняної науки. Про це свідчить велика кількість досліджень із різних її аспектів.

Метою національної освіти та професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва є інтеграція до європейського освітнього простору, в процесі якої повинні відбуватись якісні зміни в організації навчального процесу задля підготовки конкурентоспроможних фахівців для ринку праці. На цьому етапі розвитку суспільство потребує ініціативних, самостійних у прийнятті рішень спеціалістів, які є сформованими особистостями з чітко визначеними цілями, прагненнями та переконаннями.

Завдання професійної освіти та підготовки фахівців аграрної галузі визначається в законах «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки». В наведених нормативно-правових актах законодавчо визначені правові, економічні й організаційні принципи державної політики у сфері освіти. Основним завданням національного законодавства щодо професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва є закріплення на

законодавчому рівні вимог і умов щодо якісного надання освітніх послуг, що забезпечують матеріальні і духовні прагнення суб'єктів освіти.

Світові тенденції глобалізації, інтеграції та інформатизації суспільства визначили принципово нові пріоритети розвитку освітньої галузі та професійної підготовки фахівців аграрної галузі. Адаптація українського законодавства до європейського базується на підписаному Договорі про Партнерство та Співробітництво з країнами ЄС [2]. Цей договір створює правову основу щодо розвитку професійної підготовки фахівців аграрної галузі, що базується на дотриманні принципів демократії та прав людини, а також встановлює політичні, економічні та торговельні відносини між Європейським Союзом та Україною [3, с. 56].

Основним напрямом зміни концепції професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва є підготовка випускників, які працюватимуть в аграрному виробництві та на селі, спеціалістів, обізнаних в інформаційній та консультаційній роботі у цих сферах, знайомих з новими методами маркетингу.

Важливою складовою модернізації професійної підготовки кадрів сільськогосподарського виробництва в Україні стало реформування традиційних факультетів, а також відкриття нових: таких, як факультет водних біоресурсів та аквакультури; якості і безпеки продукції агропромислового комплексу, здоров'я дрібних тварин, аграрного менеджменту, конструювання та дизайну, садово-паркового господарства та ландшафтної архітектури, землевпорядкування та юридичного. Враховуючи процеси глобалізації, одним з напрямів модернізації професійної підготовки фахівців аграрної галузі виступає інтернаціоналізація студентів та професорсько-викладацького складу. Протягом останніх років вищі навчальні сільськогосподарського профілю через свої програми співпраці розширюють міжнародні зв'язки. Стратегія інтернаціоналізації знаходить своє вираження і у підвищенні кваліфікації викладачів.

Таким чином, слід зауважити, що підготовка кадрів сільськогосподарського виробництва повинна здійснюватись відповідно до принципів Європейських стандартів. Модернізацію національної системи професійної підготовки фахівців аграрної галузі можливо здійснити за рахунок впровадження як вітчизняного, так і іноземного досвіду в цій сфері [4, с. 79]. Перш за все, це: 1) впровадження системи ступеневої професійної підготовки фахівців; 2) зв'язок навчання з сучасними господарствами та підприємствами; 3) проходження практики в провідних господарствах та підприємствах України та в країнах ЄС; 4) залучення талановитої молоді до науково-дослідної роботи; 5) збільшення кількості студентів, які навчаються в магістратурі; 6) створення дослідницьких університетів. Реалізація запропонованих

заходів дозволить наблизитися до Європейських стандартів у підготовці кадрів сільськогосподарського виробництва.

Література

1. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті: суспільна потреба та проблеми формування / [В. П. Андрущенко] // Наук. зап. КІТЕП. Псих.-пед. пробл. удоскон. проф. підготов. фахівців сфери туризму в умовах неперервн. освіти. – 2001. – № 1. – С. 9-15.

2. Про внесення зміни до Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 14 січня 2009 р. № 852-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ed_2009_01_14/an/14/T090852.html#1

3. Україна на шляху до Європейського Союзу. – Urząd Komitetu Integracji Europejskiej: Варшава, 2006. – 189 с.

4. Заскалета С. Г. Особливості професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах Східної Європи / С. Г. Заскалета // Педагогічні науки: зб. наук. праць. – Вип. 59. – Херсон: ХДУ, 2011. – 438 с.

УДК 346.544; 629.73 (043.2)

Басько К. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ЛІЦЕНЗУВАННЯ ВИДІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЦИВІЛЬНІЙ АВІАЦІЇ

Ліцензування – це засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, спрямований на забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері ліцензування, захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів [1, ст. 1, ч. 1, п. 6]. Якщо аналізувати це визначення через призму авіації, то ліцензування авіаційного транспортного комплексу є базисом для забезпечення безпеки пасажирських і вантажних перевезень та запобігає заповідянню збитків правам, законним інтересам громадян, суспільства й держави.

Для з'ясування всіх необхідних аспектів ліцензування необхідно проаналізувати українське законодавство, яке регулює відповідні ліцензійно-правові відносини, а саме: Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» зі змінами від 01.01.2016; Повітряний кодекс України; Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку органів ліцензування та визнання такими, що